

soviti duhovnik Andrej Pahor (italiano di Ranziano). Voditelji narodne vojske so bili gg. Purič, Črni Juri, Negode, Liško in drugi narodnjaki, kateri so Pahorce premagali. Slava jim!

V III. okraju je sedež „Edinosti“, zato se nasprotniki niso toliko upali, posebno ker so pred par dnemi dobro pete brusili. Zato je „Edinost“ glavno svoje mesto zapustila i vse moči na sovražno mejo poslala. Na skrivnem pa je vse enako stari paša Monfera pošiljal volilce k dr. Agipiti, da se bodo pogovorili za gosp. dr. Mestrona, pa slišal je odgovor: Ali je dr. Agipito predsednik magistratove agitacije?

Ker se je gosp. Sterle kandidaturi odpovedal bil je naš kandidat g. Vatovec J. M. izvoljen z 60 glasovi, njegov nasprotnik dr. Mestron je dobil 5 glasov. Voditelji „Edinosti“ so bili gg. Culjan (Kožin), Baretto, Udoreč, in drugi narodnjaki, ki so pazili na magistratno agitacijo.

V IV. okraju je dobil naš kandidat tudi gosp. dr. vitez Loser 40 glasov, postavili smo ga, ker smo v I. okraju dvomili o njegovej zmage. V tem (IV.) okraju so magistratovci celo iz groba vstajali in zoper naš narod se vojskovali.

Nasprotni kandidat je bil neki dr. Buzzi. Komur bozzette brez plače diše, ta je njega volil in takih je bilo 26 domačih renegatov, ki so svojo kri prodali. Naš voditelj g. Piščanc je popolnem premagal magistratnega agitatorja, domačega renegata, okrajnega glavarja Mičeta Ferlugo.

V V. okraju so bile na tihem in skrivno vse nasprotne moči združene zoper „Edinost“, še celo neka pasja komisija nam je nekoliko škodovala, da nismo imeli 8. decembra pravih volilnega shoda.

Okrajni glavar in njegov pomočnik Jože Košuta s Križa sta imela veliko opravila, da v vojsko združita tudi vaše glavarje; da si jim je bilo govorno, ako bodo za Buhraierja delali, bode jim magistrat plače povikšal, sicer pa bodo iz službe vrženi, vendar se vrli možaki niso dali oslepiti in so za našega kandidata glasovali.

Ker „Edinost“ ni mislila na tako skrivno zaroto v tem okraju, zato je bilo treba v naglici dobro vojsko napraviti, in res v 24 urah je bilo vse napravljeno, še celo kanoni, pa ne srbski, da se premaga sovražnik. Glavar „Edinosti“ videč tako postopanje magistratnih uradnikov je odločil naši vojski voditelja g. Trobca, kateri je pomočjo več narodnih možakov vse napade odbil in njegov pomočnik mu je bil g. Miče Malalan in je prvzel vodstvo pri streljanji, dal je tudi brezplačno strelni prah in možnarje. Ko so nasprotniki videli vse te priprave, pete so odnesli.

Poldrugo uro predno se je volitev končala, so vrli volilci s ogromnim streljanjem proglašili svojega ljubljenelega poslanca v mestni in deželni zbor. Ko se je volitev končala, napolnili šolo in čakali so volilci da je komisija listke seštel. Ko je povedala, da je g. Burgstaller s 131 glasovi izvoljen, zadoneli so krepki živio klici.

V VI. okraju je bila največja bitka; kupljeni Križani in nekaj Prosečanov — na čelu jim je bil njih kandidat slavni Jože Košuta s Križa — so rogovilili kakor Turki proti našemu kandidatu č. g. Nabergoju. Magistratni namestnik Lukša je vse sredstva poskusil, da bi naš kandidat padel, še celo se je predrznil ukazati, naše plakate s zidov strgati, pa tiček se je vjel in dobo de grenko plačilo.

Z velikim trdom našega odbornika in društvenih svetovalcev gg. Gurjupa — njegovega sina, Ukmarja, Sirka in Gerlanca brez denarjev in vina smo zmagali; živio gosp. Nabergoj!

Okoličani! bodimo zedinjeni, ker v edinosti je moč; naši nasprotniki zdaj pravijo: ako ne bi bilo „Edinosti“, po vsej okolici bi bili zmagali. Zdaj vidite, da „Edinost“ je veliko pripomogla, da nismo okoličice zgubili, kar bi bila sramota in škoda vsem okoličanom. Vstopite vsi v „Edinost“ da bomo lažje svoje pravice tirjali in krivicam se branili.

Prihodnje leto bo „Edinost“ veliko delala; ako se v obilnem številu v društvo vpišete, tirjali bomo, da se imajo okrajni glavarji odvreči in naši možaki za župane postaviti, tirjali bomo vsaj 12 svetovalcev za našo okolico, tirjali bomo nove šole, ceste in vse druge potrebne reči, za katere prevelike davke plačujemo. Okoličani! nas list „Edinost“ je potreben in nam je veliko koristil pri volitvah, naročite se nanj vsi, da bode lažje izhajal in podpirajte ga v čast in korist okolice in narodu.

Naš državni poslanec Nabergoj.

Večkrat smo bili prošeni od okoličanov, naj priobčimo kaj iz državnega zbora; tej prošnji hočemo ustreči po mogočnosti, posebno smemo ponosni biti na izvrstnega drž. poslanca g. Nabergoja, kateri dela čast okolici in sploh Sloveniji. Ker pa večina okoličanov morda ni o njegovem marljivem delovanju še dobro podučena, podamo jim tu zadnji njegov govor v drž. zboru na Dunaji, v katerem se je potegoval za to, da bi se sol ceneje dobivala, kar bi vzlasti kmetovalcem, ki imajo živino, dosti koristilo. V seji drž. zbora 16. decembra pr. l. je tako le govoril:

„Nikakor ne nameravam spuščati se v kritiko o solnem monopolu. Slavna zbornica jih je slišala uže veliko, posebno v marcijevi sesiji leta 1874. Nadaljevati hočem le, kar se je tam začelo.

Takrat je namreč gospod finančni minister obetal, da se bode izboljšala postava od leta 1868 in da se bode sklenila pogodba z Ogersko o znižanju solnih cen.

Ker se to nij zgodilo, dovoljujem si, vlado opozoriti, da sedanja obravnavanja z Ogersko ponujajo ugodno priliko, da se tudi ta posebni račun z Ogersko dogovori.

Ogri, gospoda moja, so gospodu finančnemu ministru in nam politično stanje tako zasolili, da je za njih posebej še dobro, ako

materijal za to dobodo po znižanih cenah. (Veselost.) Jaz bi pa tudi obrnil pozornost vlade na odpravljenje solnega monopola.

Nadomestilo bi to novo uredjenje davkov, posebno pa osobni dohodninski davek. Jaz mislim, da je oni davek uže tako odločen, da pokriva izpadek v dohodkih, in primerno je, da se vzame kot potrebno zlo tudi izpadek, ki ga bo prouzročilo svobodno narejanje soli. Ta izpadek se bo močno pomanjšal, ker prvič odpadejo sedanji veliki režijni stroški monopolovi, drugič, ker se bode za sol nabralo veliko novih davkov, in sicer pridobitni davek solne industrije, hišni davek za hiše, kjer se bode sol delala, končno ona tangenta k osobnemu dohodninskemu davku, ki dohaja sploh iz dohodkov salin.

Mislim, da se ne motim, ako trdim, da se bode s temi momenti izpadek reducirat k večjemu na tretjino, katera tretjina odpade potlej na splošni osobni dohodninski davek. Pa se ta tretjina tudi v tem lahko zmanjša, da se posebni solni davek naloži na ono zemljo, kjer se bode sol delala, ki se pa davkom ne more odtegniti.

Gospoda moja! za avstrijske Primorce je osvobodjenje soli življensko vprašanje, svobodno narejanje vir novega dviganja tovarniške obrtnije, živinoreje itd.

Sedanje narejanje soli in manipulacija v Primorji je iracionalno in polno krivične strogosti, katera se monopola drži in žali pravno čuvstvo prebivalstva. Kako pa more drugače biti, ako se sol zaradi preobilnega narejanja zopet v morje vsiplje; ako izvažajo sol posebno društvo v Piranu, in se tam po veliko nižjih cenah prodaja, celo po 30 kr. cent, dočim mora ubogi Primorec sol kupiti za celih 6 gl. cent, toroj 20krat dražje, (čujte! čujte!) da si nasoli svojih par rib, ali pa ovčje in svinjsko meso.

Mi Primorci smo zares obsojeni, da ne moremo porabiti obilice, ki nam jo ponuja priroda in moramo stradati. Čas bi bil, da bi vlada resno na to mislila, da odpravi to zlostanje, in da jo k temu spodbuđim — to je namen mojih besedij (pravo, dobro).

Dopisi.

V Rocoli, dne 31. decembra.

Na sv. Štefana dan so se zbrali volilci II. okraja, da se poklonijo svojemu novemu poslancu, dobroznanemu poštenjaku gosp. Nadlišku. Naj odličniši možje iz Kadina, Rocola in Lonjerja so prišli na dom k poslancu, kateri jih je prav vljudno sprejel. Juri Gerdol je nagovoril g. poslanca s primernim govorom, ter izrazil v imenu vseh volilcev II. okraja popolno zaupanje v politično delovanje g. poslanca, ki je skoz toliko let vedno stal neustrašljivo za blagor in korist okolice. Zahvalil se je govornik v daljem govoru volilcem III. okraja, da so iz svojega okraja pustili moža, katerega so sami radi imeli, i to storili le za to, da se pridobi sedež, na katerega se je hotel ptujec

vsiliti. Zahvalili so se tudi poslancu, da je pustil svoj okraj in sprejel kandidaturu v III. okraji. Ker je pa prav ta dan bil čestitega g. poslanca god, bilo je tolikanj večje veselje, napitnic in govorov se ni manjkalo.

Pokazali so volilci III. okraja, da jim je mar za dobrega svojega poslanca in da hočejo vedno v ozki zvezi z njim ostati. Tretji okraj je v istini pokazal, da se lahko stori vse, ako se hoče delati in res moške tega okraja niso rok križem držali, če tudi je bila stvar bolj nevarna nego v Škedenji, pa železna volja in pravo rodoljubje je zmoglo, da ni niti denar niti pijača od nasprotne stranke škodovala.

Živeli volilci III. okraja!

Fovč.

Iz Lonjerja dne 1. januarja.

Volitve so dokančane, in iz vsakega okoliškega okraja ve marsikdo kaj važnega, ali nevažnega poročati. Zatoraj začnem tudi jaz svojo pripovedko o volitvah. Da si lih se je volitev v našem okraji dokaj dobro izvršila, vendar povedati je treba svetu, kakošnjega značaja ljudje stanujejo v tem ali onem kraju, vedeti je treba, koliko je čistega zrnja, koliko plev, ali je še celo ljulika namešana, dobro, ako ne bi je bilo; ali kaj še, sad renegatstva in izdajstva je hotel tudi nam vtisniti neizbrisljiv madež, kateri ne bi se dal več oprati, ker okužiti je hotel vse naše volišče, ali tak madež se mora odkriti na pravem mestu, in velja le tistemu, kateri je od njega oskrunjen.

Ko pride dan volitve, stali smo vsi volilci vse naše soseske ko en sam za domačina in nevtrudljivega delalca na narodnem polji, za vrlega domoljuba, g. Nadliška, vže več let deželnega poslanca; le eden je bil zoper njega, hinavec; na videz se je hotel pokazati, da hoče glasovati za njega ker zapisal je res njegovo ime, pa ko je šel na volišče, izbrisal ime domačega kandidata in zapisal ime nasprotnega. Nu, tak poštenjak je naš glavar (capo villa) ne bodigatreba, kateri sedi na prestolu kakor nekdanj v starem veku Smerdij mag, prizišk duhoven, kateremu je dal kralj Cir zavoljo velike pregrehe ušesa odrezati. Taki so okoliški nečalniki in voditelji, da so pripravljani za kozarec vina vso okolico pahniti v najhujše trinoštvo; ali pride čas, ko se bodo tudi njim pisale besede: mene tekel,

Na željo več volilcev
Martin Pečar.

Politični pregled.

V notranjej politiki nemamo zadnje dni nič posebnega zabilježiti. Reči so še vedno dosti neugodne i zamotane. Prašanje o banki še nij rešeno i tudi nij upanja, da se ugodno reši, ker so Madjari pretrmasti. Govori se, da se v dvornih krogih dela na to, da se sprava naredi s Čehi; ta novica je še dosti verjetna, ker je znano, da je na

dvoru močna stranka, ki Čehom nij sovražna, vendar sedanjej vladi ne bode mogoče spraviti se s Čehi, ker je preglobok propad mej njo i temi.

V Carjigradu še vedno trajajo pogovori zastran turških zadev. Poslanci vseh vlad so se zedinili i stavili turškej vladi pogoje, a ona je vse zavrgla in uže so hoteli poslanci zapustiti Carjigrad i prepustiti Turčijo svojej osodi, ko se je oglasil naš minister zunanjih zadev z novimi predlogi, katere je baje sprejela turška vlada. Zato so se dogovori zopet začeli, katerih konec bode, če ne zgodi kako čudo, vojna Rusije zoper Turčijo.

V severnej Ameriki je počila vstaja, demokratije so se vzdignoli zoper republikance.

Poročilo

političnega društva „Edinost“ obravnava XIII. občnem zboru v dvorani „Slavjanske čitalnice“ v Trstu 7. januarja 1877.

Predseduje g. drž. poslanec Nabergoj, zapisuje g. tajnik Dolinar, vlado zastopa g. višji komisar Vidic.

G. predsednik pozdravi ude, katerih je bilo nad 100 zbranih, ter jim v jedernatem govoru pojasnuje namen zboru in odpre zborovanje.

Vincenc Sancin prosi za besedo, govornik se huduje v imenu I. okraja, da časniki o njih pišejo zarad volitve, ter poda slabo razumljivo, v čudnom tonu pismo, da se prečita. Tajnik čita pismo, katerega zadržaj je, da I. okraj dolži društveni odbor zato, ker je „Sl. Narod“ prinesel posnet dopis iz tržaške okolice po „Slovenca“, kakor da bi društveni odbor dopise pisaril, ter da Škedenjci izstopijo iz pol. društva „Edinost.“

G. predsednik pojasne Škedenjcem, da društvo ni odgovorno za take dopise in da so vsakemu predali časnikov odprti, da se lahko opraviči zarad dopisov, ako niso resnični. Zraven pa izreče prepričanje, da Škedenjci zarad take razžalitve po časnikih ne bodo izstopili iz društva. Ko še enkrat odvrne vsako odgovornost društva, zapuste Škedenjci zbor, čemer se je ves ostali zbor, še vedno nad 100 osov, z molčanjem čudil.

I. točka, g. tajnik Dolinar bere zapisnik, kateri je bil enoglasno potrjen.

II. točka, prošnja do visoke vlade, da bi v prihodnjem deželnem zboru predlagala 14 poslancev za okolico, govoril g. Primožič. Govornik razloži, da so okoličani uže leta 1855 bili v deputaciji na Dunaji, pri c. k. namestništvu je še gotovo oni dekret, v katerem je potem visoka vlada stavila predlog v tržaškem deželnem zboru v smislu naše prošnje.

G. Nabergoj omeni, da ima tudi o tej stvari nekoliko omeniti, ter bere drugo prošnjo istega zadržaja, katero so uložili takratni zastopniki okolice gg. Nagergoj, Lovrenčič in Lovro Godina. Govornik označi dalje, da je vlada res tudi stavila pre-

dlog v deželnem zboru za pomnoženje poslancev v okolici, pa kakor je navada, da deželni zbori take predloge pretresajo, ker imajo pravico, je vladni predlog res dvakrat na dnevnem redu stal, pa nikdar na vrsto prišel; stvar se ni dalje zahtevala in tako se je ta predlog tudi pod klop vrgel in zaspal.

(Dalje prihodnjič).

Domače stvari.

Primerna čast madjarskim zoftam v Trstu. Pretekli petek je prišlo se železniškim vlakom kakih 15 madjarskih študentov v Trst, drugi so prišli pred njimi, bilo jih je vseh 25, kateri so kot deputacija pod vodstvom mladega advokata nesli častno sabljo svojemu sorodniku, Kerim paši, v Carigrad za posebne zasluge, ker so njegovi krvoločni vojaki morili in mučili Slovane na jugu ter požigali in ropali njih imetje.

Ta peščica suhih madjarskih Turčinov je imela veliko smolo, kajti zrak jim je toliko škodljiv bil, da se niso upali v narodni noši na beli dan, ampak oblečeni so bili civilno. Kakor hitro je ta svojat v Trst dospela, precej je počil glas, da so ogerski Turčini došli in da se v saboto ob dveh popoldne z Lloydovim parnikom v Carigrad odpeljejo. Da bi bili vsaj s kolodvora naravnost na ladjo šli in se skrili, kakor miši v prostore ladije, ali to ne gre, treba je bilo čakati družega dne, da se dokaže, da Trst ni na madjarskem svetu, da tu ni Turčinov in njih sorodnikov, da so tu Slovani in drugi narodi, kateri se ne bratijo z barbarjem, kateri pripoznavajo svobodo i ne odobravajo tlačjenja in moritve. Kaj to pomenja da v saboto na sv. Treh kraljev dan, v stacnah za igrače kupavajo gospodje piščalke, ter hitijo na morski Jožefov kljuc?

Pred velikim parnikom čaka uže nekoliko ljudi ter gledajo, kako se suho madjarsko fante iz zaprtega voza prismuka in hajd hitro na ladijo. Tako so dohajali madjarski zofti eden po eden ter se na ladijo skrivali. Ljudstvo vedno raste, množica postaja, sem ter tja se sliši groženje krepkega Dalmatinca, grozno vošilo na vislice. Tam stoji kopa Slovencev, vsak kaj drugega govoreč, nekdo ponuja stotine, ako bi se morala sablja v morje vreči, drug se trdo pridruša; tako se je približal čas, ko bo de parnik odplul.

Prvi most je uže na verigo priklenen, da ga spuste, vse polno gospode, sama inteligencija zgoli Slovanov, je narastla nad 2000; krepkeji se slišijo glasovi, ko prvi most po tleh zdrči; kaj je to? nekdo zažvižga, zelezniški konduktor gotovo ni, v tem hipu zabrenči iz tisočeri piščalk, iz bližnjih ladij tulijo rogovi, pereat zofti in bog vedi, kaj vse je donelo, da se je nad mesto v bližnjo goru čulo. Mladi madjarski Turčini so kupili v Trstu rudeče turške kapice, ko so se na ladji varni čutili, pokrili so jih, množica jih je tudi brez tega poznala; zdaj pa se začne bombardement z gnjilimi

lemonami in pomerančami v ogerske zošte, ki so na krovu stali, ter se odkrivali, ali to ni nič imponiralo. Veliki gospodje so grabili blato ter blagoslavljali osramočene glave suhih madjarjev, drugi most je bil še naslonjen, množica se je začela pomikati proti mostu in na most, kri je huje vrela, v tem hipu, mej vednim vrišem in žvižganjem zaukaže višji policijski inspektor, naj se most odmakne in ladija odpluje, pa stvar je šla nekako počasi od rok, zdaj še le je dosegel vrhunec pozdrav, umazane blatnene cunje, blato, gnjilo sadje padalo je ko dež med ogerska deputacijo in še le prenehalo, ko se je parnik uže daleč odmaknil. Da niso mosta odmaknoli, bati se je bilo naskoka na krov in na pašino sabljo, katera bi bila morda z vsemi zoštami šla ribam gost.

Da so v Pestu znali, kak sprejem bo v Trstu, gotovo bi se bili v skrinjah zabiti pripeljali.

° **Statistika Trsta 1876 leta.** Rojenih je bilo vseh 4430, mej temi 2339 moškega in 2091 ženskega spola. Umrlo je vseh 3930 in sicer 2089 moškega, 1841 pa ženskega spola. Ženitev je bilo 944. Rojenih je bilo 500 več nego umrlih. V primeri s prejšnjim letom je bilo 225 več rojenih in 151 manj umrlih. Ženitev je bilo 1875 leta 67 manj od lanskega.

° **Skoz okno je skočila** pretekli teden neznana ženska okolo 50 let stara na stopnicah neke hiše in se je ubila.

— Isto se je ubila 28 letna sobarica iz Planine, ko je iz III. nadstropja v dvorišče skočila. Nesrečna ljubezen jej je zmešala glavo.

° **Zadušila je mati** svojega dvame-sečnega otroka v spaji v postelji. Matere ne jemljite po noči malih otročičev k sebi.

° **Mrtud je zadel** pretekli teden nekega delalca na rudečem mostu, ko je voziček peljal. Precej je bil mrtev.

° **Grki, bivajoči v Trstu,** imeli so shod ter sklenoli grški vladi z denarjem pomagati. V ta namen so precej darovali 35.000 frankov in še se dalje podpisujejo ogromni zneski.

° **Falirali ste** dve trgovski hiši v Trstu, Enrik Kunc in Lazar Coen, prvi za 70.000 gl. drugi za 38.000 gl.; to so še nasledki dunajskega kraha in chabrusa.

° **Zblaznel je** mornar, ki je blodil okrog; dve straži ste ga peljali v blaznico. Tudi nek težak je zblaznel in kričal na stari šrangji po ulici, i njega so peljali v blaznico.

° **Podoknico** z godbo so napravili volilci I. okraja okolice izvoljenemu poslancu Strudhoffu, potem so prišli v Škednjo pit, to da neki pošten krčmar ni dovolil v pozni uri gostovanja, če tudi novcev nij manjkalo, o! take podoknice so interesantne.

° **Za novo leto** je daroval g. Josip Burgstaler, okoliški poslanec V. okraja istemu okraju za uboge 100 gl.; od Košuta bi kaj takega ne bilo pričakovati.

° **Ustrelil se je** v železniškem vozu popotnik iz Idrije ko se je iz Trsta v saboto proti Nabrežini peljal. Vozni spremljevalec čuje pok, hiti v voz med vožnjo, ter ugrabi revolver, ko se je še v drugo hotel ustreliti. Imel je se saboj ženo in hčer, do smrti ranjenega so peljali nazaj v Trst v bolnišnico; malo je upanja, da se ozdravi.

° **Lov na malopridneže** je imela zopet ta teden en večer policija, ugrabila jih je 26 zarad nošenja nožev in orožja in drugih prestopkov.

Razne stvari.

Strahovit čin na morji se je pripetil pretekli mesec na Laškem. Parnik „Gorgona“ nekega laškega parobrodnege društva sprejel je mnogo hudodelnikov v Portoferari, da jih v Livorno prepelje, kamor bi moral v šestih urah priti, ali nezna se ničesa o njem. Ali se je potopil, ali pa so hudodelniki parnik v last dobili in proti Afriki krenoli.

° **Zvita tatica na zeleznicci.** V nekem poštnem vlaku, ki se je v Milan peljal sedel je nemeck k brhki pospej. Po potu sta se začela prav živo meniti o slabem vremenu. Ko se v Milani vlak ustavi, skoči gospa precej iz voza in se mej množico zgubi. Ko se Nemeck iz voza odpravi, zapazi, da ima popotno torbico vso prerezano in ukradeno 1500 lir francoskih bankovcev. Kako drago je plačal ljubkovanje v vozu Nemeck!

Poslano.

Volilci III. okraja!

Znano Vam je, da sem bil v Rojanu 1. novembra od političnega društva „Edinost“ za kandidata v Vaš okraj postavljen in z veliko večino glasov sprejet. H krati pa se je začelo proti moji kandidaturi na skrivnem agitirati, kar je dalo povod, da je nastala zmešnjava o kandidatih.

Previdim, ko zvest Avstrijan in Slovenec, in nečem, da bi se zarad mene glasovi cepili in bi morda naš nasprotni kandidat zmagal; odpovedujem se torej s tem kandidaturi III. okraja in zahvaljujem onim čestitim okoličanom, kateri so mi svoj glas dali.

Bodite zagotavljeni, da zvest ostanem svojemu principu in da bom delal za blagor naroda in okolice; ako bi kedo kedaj v priložnost prišel, da bi mene potreboval, naj se potruži k meni, storim iz serca rad, kar bode v moji moči.

Zatorej Vam kličem pri mojem odstopu:

Živila tržaška okolica!

V Trstu 3. decembra 1876.

Gustav Sterle.

V pojasnilo.

Pri dopisu iz tržaške okolice v 23 št. „Edinosti“ se je pokazalo, da je bil naš dopisnik slabo poduččen o stvari, ko je o volitveni zadevi pisal o g. Mastnu, kateri je bil čisto po nedolženem na sumu. Zato priklicujemo, kakor je spodobno, vso grajo zoper njega, prepričani smo, da bode g. Masten zadovoljen z našim zadoščenjem ter prosimo poročevalce, naj poročajo le stvari; ki so resnične in katere lahko s pričami potrdi, da nas ne spravljajo v sitnosti, i da se nam ne bode očitalo, da smo krivični.

V obrambo.

Raznesel se je glas po okolici, da je spoštovani g. Šuman v Škednji delal za nasprotno stranko pri volitvah. Prepričani po veljavnih možeh zavračamo to natolcevanje, ker poznamo g. Šumana uže več let ko odličnega narodnjaka; on je volil narodno in bode gotovo še dalje delal za narodno korist. Ker je g. Šuman narodnjak in prijazen človek, priporočamo vsakemu njegovo krčmo, kder je točna postrežba z okusnimi jedili in dobrim vinom. G. Šumanu pa zakličemo: *Bog Vas živi in ohrani mnogaja leta!*

Listnica uredništva.

Prvi list smo poslali vsem naročnikom in tudi drugim gospodom na odgled, kedor se ne misli naročiti, naj list nazaj pošlje, kedor ga obdrži, nam velja za naročnika in ga mu bomo dalje pošiljali. Vsi oni stari naročniki, kateri še dolgujejo, naj blagovolé poravnati dolg; nove naročnike prosimo, naj precej naročnino pošljejo, da moremo določiti število tiskov.

Opravništvo.

Najboljše sveče za cerkev
in najcenejše dobé se pri g.

Oroslavu Dolencu
v Ljubljani,

kateri ima uže dobro znano tovarno za domače voščene izdelke v Ljubljani in oddaja večini cerkva po Slovenskem svoje dobro znane čisto voščene sveče. Kot domač obrtnik priporoča se torej vsem č. cerkvenim predstojnikom in č. duhovščini sploh.